

Norsk Grotteblad nr 3/4, Desember 1977

Forankringspunktet

Forankringspunktet

Her kommer altså høstnummeret av bladet - dyktig seint, på grunn av redaktørens reiser og innfall. Men til gjengjeld har vi stoff nok til et dobbeltnummer, der våre abonnenter (og alle dere andre) forhåpentligvis finner mye av interesse. Vår aktivitetsspalte bringer fruktene av grottesesongen -77; den burde gi inntrykk av at det virkelig skjer noe nå i det norske grottemiljøet. - Og heldigvis blei det ingen nedfallsfrukt i sommer...

Så vår lille beklagelse: nr. 2 av bladet er blitt forsinket pga. det store omfanget. Stein-Erik forteller at det vil bli på bortimot 100 sider totalt, med mange figurer. Det er i sin helhet viet "Grotteekspedisjon Nordland -76" som han var med på å lede, og skulle være klar til utsendelse om en måneds tid. Dermed blir sidetallet for første årgang så stort at vi kan forsvare å spare porto ved en dobbeltutgivelse, og bringe -77 vel i havn. Arne Grønlie ligger klar i sporet med nr. 1-78; emnet er Rana.

På den lysere sida ønsker vi Pelle velkommen mellom våre permer! Før han blei bonde dreiv han litt på med grotting i Rana, og nå er han kunstneren bak spalte-vignettene i bladet. En får bare håpe at de fine tegningene kan inspirere folk til å skrive - om sine aktiviteter, debattinnlegg, vernestoff, teknisk og praktisk, smånytt, grottevitenskap, utenlandsstoff osv. Bladets framtid er avhengig av mange spisse blyanter, så kom igjen!

Jeg håper denne utgaven også avspeiler erkjennelsen av at rednings- og sikringsarbeidet i grottene våre snart må komme i gang. Det er begynt å haste, men før vi kan komme noen vei må tingene drøftes oss imellom- og vi må stå samlet ovenfor dem vi ønsker hjelp fra og samarbeid med. En ønskedrøm nå er å få kontakt med (potensielle) grotteentusiaster som er lege- eller sykepleierutdannet. Hvis noen føler seg kallet, ønsker vi deg velkommen på framtidige ekspedisjoner og turer.

Sentralt i grotting og grottevitenskap står naturopplevelsen, gleden ved det uberørte. Ettersom aktiviteten vår gjør grottene kjent i større kretser, har vi ansvaret når det gjelder å verne det underjordiske skaperverket mot utbygging, inngrep, skader, slitasje og tilgrising. Og sentralt i dagens bilde står SALTJELLET. Vår oppgave på kort sikt må være å spre opplysninger om grottenes utbredelse og verneverdier i dette området, vise hvilke konsekvenser utbygging vil få, og påpeke hvilke undersøkelser og registreringer som må igangsettes før avgjørelsen om utbygging blir tatt. - Vi trenger Saltfjell-artikler til bladet, og satser på et eget vernenummer til neste år.

Virkninga av Norsk Grotteblad er alt begynt å vise seg. Vi har fått kontakt med utlandsekretæren i British Cave Research Association, og opprettet utveksling med grottetidsskrifter i andre land, slik at resten av (under)verdenen så smått kan legge merke til oss. Vi bytter også med flere norske friluft-, naturvern- og fagtidsskrifter; anmeldelsen i Fjell og vidde skaffet oss faktisk flere (betalende!) abonnenter. Det er tross alt marked for N.G., og utlandet er overraskende interessert - derfor engelske sammendrag innimellom. Stoff har det heller ikke manglet på, skjønt produksjonen av et stensilert hefte er arbeidskrevende (men billig).

Vi i bladets redaksjonelle råd har diskutert å gå over til offset for å bedre kvaliteten. Det blir dyrt, men med en utadvendt "politikk" kan vi akkurat klare det. Til syvende og sist er det opp til leserne: alle som ikke har betalt abonnementet, men som ønsker å få bladet tilsendt i framtida, oppfordres til å bruke postgiro-innbetalingskortet som er vedlagt - og helst betale for 78 samtidig. Når vi kan trykke skikkelige fotografier og kart i et bedre og mer presist blad, skulle det være gode grunner for å skaffe oss abonnenter.

Så gjenstår det bare å ønske alle mørkets fyrster et GROTT DYPT ÅR med hell og framgang i hovedgang og sidegang.